

Nr 367.

Av herr **Johansson** i Stockholm, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 279, angående beredande av kostnadsfri ledighet åt vissa extra ordinarie befattningshavare i tullverket.

I kungl. propositionen nr 279 föreslås riksdagen medgiva, att, räknat från och med år 1920, befrielse från tjänstgöringsskyldighet med bibehållet arvode eller dagavlöning må åtnjutas av e. o. notarier å generaltullstyrelsens kansli, e. o. kammarskrivare i generaltullstyrelsens byråer och e. o. vaktmästare hos generaltullstyrelsen och dess avdelningar ävensom e. o. tjänstemän av högre eller lägre grad vid tullverkets lokalförvaltning samt kust- och gränsbevakning under femton dagar årligen, i den mån sådant prövas kunna ske utan hinder för göromålen behöriga gång, under förutsättning att vederbörande under hela närmast föregående kalenderår bestritt avlönad tjänstgöring i tullverket, dock att den tid, varunder befrielse från tjänstgöringsskyldighet åtnjutits på grund av sjukdom, militär tjänstgöring, offentligt uppdrag eller — under en tid av sammanlagt en vecka — enskilda angelägenheters ombesörjande icke skall räknas någon till last i och för erhållande av ifrågavarande förmån.

Den tid för enskilda angelägenheters ombesörjande, som sålunda skulle vara vederbörande medgiven, utan att de därför skulle förlora sin rätt att erhålla oförmålda befrielse från tjänstgöringsskyldighet, finner jag vara alltför kort.

I sitt i propositionen införda utlåtande har generaltullstyrelsen — efter relaterande av ifrågavarande e. o. befattningshavares tjänstgöringsförhållanden — anfört, att en kortare tids ledighet, exempelvis en månad, för egna angelägenheters ombesörjande icke synes böra utgöra hinder

Bihang till riksdagens protokoll 1920. 4 saml. 123 häft. (Nr 367—369.) 1

för erhållande av semesterledighet. Löneregleringskommittén, som senare avgivit infortrat utlåtande i ärendet, har emellertid ansett, att ifrågasatt tid för egna angelägenheters ombesörjande bör hava omfattat allenast några få dagar, sammanlagt, förslagsvis, en vecka, för att icke densamma skall utgöra hinder för erhållande av ifrågasatt semesterförmån.

Det torde kunna ifrågasättas, huruvida icke löneregleringskommittén i sitt omnämnda utlåtande brustit i logiken. Är man villig medgiva, att femton dagars semesterledighet är befogad för e. o. tulltjänstemän, vilka hava regelbundet tjänstgjort under föregående kalenderår, då bör man väl icke avstänga den från rätt till semesterledighet under år 1920, som på egen bekostnad under år 1919 erhållit upp till femton dagars tjänstledighet för rekreation och vederkvickelse, vilket skulle bli följden av löneregleringskommitténs förslag, om detta av riksdagen godtogs.

På grund av det anförda tillåter jag mig hemställa,

att riksdagen vid bifall i huvudsak till Kungl. Maj:ts proposition nr 279 ville giva beslutet den avfattning, som återfinnes i generaltullstyrelsens underdåniga, i propositionen införda hemställan till Kungl. Maj:t i samma ärende.

Stockholm den 31 mars 1920.

Edv. Johansson.
